

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФАКУЛТЕТА ЗА ОБРАЗОВАЊЕ УЧИТЕЉА И ВАСПИТАЧА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

Предмет: Извештај Комисије о пријављеним кандидатима за избор наставника у звању доцента за ужу научну област *Педагогија*.

Одлуком Изборног већа Факултет за образовање учитеља и васпитача Универзитета у Београду од 20.09.2023 године, именовани смо за чланове Комисије за писање Извештаја о кандидатима који се пријаве на конкурс за избор једног наставника у звању доцента за ужу научну област *Педагогија*, за рад са пуним радним временом. На основу увида у достављени конкурсни материјал, Комисија упућује Декану и Изборном већу Факултета следећи:

ИЗВЕШТАЈ

На Конкурс за избор једног наставника у звању доцента за ужу научну област *Педагогија*, за рад са пуним радним временом, објављеном у Службеном Гласнику Републике Србије бр. 85 од 6. октобра 2023. године, у предвиђеном року пријавила се једна кандидаткиња: доц. др Софија Маричић. Кандидат је, уз пријаву, приложио потребну документацију предвиђену конкурсом.

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1. ДОЦ. ДР СОФИЈА МАРИЧИЋ

1.1. Биографски подаци и подаци о образовању

Софија (Вукоје) Маричић је рођена 1971. године у Пожаревцу. Основну школу и Заједничке основе усмереног образовања завршила је у Београду, а 3. и 4. годину средње школе завршила је у Педагошкој академији за образовање наставника разредне наставе у Београду. Редовне студије педагогије на Филозофском факултету у Београду завршила је 1995. године, са просечном оценом на студијама 8,37 и оценом 9,5 на дипломском испиту, одбранивши дипломски рад из Школске педагогије под називом: „Школски саветодавни васпитни рад у страним земљама“. Магистрирала је на Филозофском факултету у Београду 2010. године на групи за педагогију, смер Школска педагогија, одбранивши магистарски рад са темом: „Компаративна анализа система образовања учитеља у европским земљама“. Докторирала је на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду на групи за педагогију 2016. године одбранивши докторску дисертацију са темом: „Самовредновање као детерминанта квалитета педагошког рада школе“.

1.2. Радно и наставно искуство

Од 1995. год. је радила на одређено време на радном месту педагога у основној школи „Милица Павловић“ у Београду. Од октобра исте године је радила на Институту за педагошка истраживања у Београду. Од 1997. године ради на Учитељском факултету у Београду на радном месту сарадника за рад на пројекту. Од 2001. године је радила на месту асистента приправника за предмет Методика наставе природе и друштва 2 у раду у школи вежбаоници са студентима четврте године. Од 2004. године је радила као сарадник на реализацији педагошке праксе. У априлу 2008. је изабрана за сарадника у настави за ужу научну област Педагогија, за предмет Школска педагогија. Поред реализације вежби на предмету Школска педагогија, од 2009. до 2014. године ради и као стручни сарадник за методичку праксу. Од 2011. је радила на радном месту асистента за предмете Школска педагогија и Породична педагогија. Од априла 2019. је доцент на предмету Породична педагогија. Од школске 2019/20. године формира и реализује следеће изборне предмете: Вредновање педагошког рада који се реализује на оба смера Факултета за образовање учитеља и васпитача; Сарадња породице и школе који се реализује на смеру за образовање учитеља, Сарадња породице и вртића који се реализује на смеру за образовање васпитача и Савремени методички правци Грађанског васпитања (један је од четири предавача) који се реализује на мастер програму за образовање учитеља.

На основу извештаја о вредновању педагошког рада за 2021/22. г., оцењивана је високим просечним оценама. Аритметичка средина студентских евалуација за наведени период на предмету Породична педагогија износи 4.72, на предмету Вредновање педагошког рада износи 4,78, на предмету Сарадња породице и школе износи 4.94, на предмету Сарадња породице и вртића износи 4.92 – што у укупном збиру износи просечну оцену 4,84.

Учествовала је у изради завршних радова на мастер програмима оба смера Факултета и то: као ментор за израду завршног – мастер рада код 13 студената, као први члан комисије за одбрану завршног – мастер рада код 6 студената, као други члан комисије за одбрану завршног – мастер рада код 16 студената.

1.3. Приступно предавање

Одржала је 13.12.2018. год. приступно предавање из уже научне области Педагогија са темом „Вредновање квалитета васпитно-образовног рада у школи“. Комисија је процењивала припрему предавања, структуру и квалитет садржаја предавања и дидактичко-методички аспект извођења предавања, и на основу тога је сваки члан Комисије оценио предавање оценом од 1 до 5. На основу појединачних оцена свих чланова Комисије приступно предавање кандидаткиње оцењено је укупном просечном оценом 5 (пет).

1.4. Стручно-професионални допринос

Ангажована је од јануара 2014. год. у обављању рецензентских послова у часопису *Иновације у настави* (издавач: Учитељски факултет, Београд). Од 2020. године стални је

рецензент радова у часопису *Зборник радова Педагошког факултета, Ужице* и *Зборника радова са научних скупова* које објављује Педагошки факултет у Ужицу Универзитета у Крагујевцу. Од 2023. год. је рецензент радова за научне часописе *Друштвене и хуманистичке студије* Филозофског факултета у Тузли и за часопис *Педагошка стварност* који издаје Педагошко друштво Војводине и Одсек за педагогију Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду.

У октобру 2013. године је на основу позива декана Учитељског факултета у Београду проф. др Биљане Требјешанин одржала уводно пленарно излагање на Научном скупу „*Ка квалитетном базичном образовању и васпитању – стандарди и ефекти*“.

Била је члан научног (програмског) одбора међународног научног скупа „*Педагошка истраживања и школска пракса*” - *Образовање у функцији модернизације друштва*, у организацији Института за педагошка истраживања, који је одржан 11.10.2019;

Била је члан програмског одбора међународног научног скупа „*Нови хоризонти васпитања и образовања*” који је одржан на Учитељском факултету у Београду 28. маја 2022. године.

1.5. Допринос академској и широј заједници

Изабрана је од стране Министарства просвете за члана Централне радне групе за формирање Предлога програма наставе и учења за други (2017), трећи (2018) и четврти (2019) разред основног образовања и васпитања.

На позив Министарства просвете, науке и технолошког развоја рецензирала је 2022. године предлог пројекта: *Usage of online tools in Education*, који је пријављен у оквиру Конкурса за суфинансирање научно-технолошке сарадње између Републике Србије и Словачке Републике.

Реализатор је програма стручног усавршавања од јавног интереса у 2021. години: „*Комуникационим вештинама до демократског ангажовања у друштву*” (5307) у организацији Филозофског факултета Универзитета у Нишу.

1.6. Сарадња са другим стручним установама и организацијама

Учесник је Међународног пројекта „*Preparing Future Teachers in the Western Balkans: Educating for Democracy & Human Rights*” у периоду од 2018. до 2021. године, у организацији The European Wergeland Centre, Council of Europe и Norwegian Ministry of Foreign Affairs.

Сарадник је *Савеза учитеља Србије*, члан *Педагошког друштва Србије*, и члан *Друштва истраживача у образовању Србије – ДИОС*

1.7. Научно-истраживачки рад и библиографија кандидата

Доц. др Софија Маричић је објавила више научних и стручних радова у часописима *Настава и васпитање*, *Иновације у настави*, *Учитељ*, *Методичка пракса* и други, као и у међународним зборницима *Teachers' education. The perspective of theory and practice* и *The teaching and learning process organization*. Објавила је већи број научних радова у часописима и зборницима радова са научних скупова и учествовала на научним скуповима међународног и националног карактера, као што су: *Наука, настава, учење у измењеном*

друштвеном контексту, Педагошки факултет у Ужицу Универзитета у Крагујевцу (2021), *Традиција као инспирација*, Академија умјетности Универзитета у Бањој Луци (2021), *Нови хоризонти васпитања и образовања* Учитељски факултет Универзитета у Београду (2022), *У потрази за квалитетним образовањем и васпитањем: изазови и могућа решења*, Педагошко друштво Србије, Београд (2023).

Списак објављених радова до избора у звање доцента:

Радови у научним часописима:

1. **Маричић, С.** и Г. Старијаш, . (2011). Иницијално образовање учитеља у европским земљама. *Настава и васпитање*, бр. 3, Београд: стр. 461-471 UDK 371.13/14(4) ID 186284044 (M24)
2. **Маричић, С.** (2017). Самовредновање и квалитет педагошког рада школе. *Иновације у настави*. Вол. 30, бр.1, Београд: Учитељски факултет, стр. 12-24 UDC 371.13/.15 371.2 (M51)
3. **Маричић, С.** (1997). Групни саветодавни рад. *Иновације у настави*, бр. 4, Београд: стр. 319-326 UDK 370.8 YU ISSN 0352-2334 (M52)
4. **Маричић, С.** (2005). Ученик као чинилац у интеракцији наставник – ученик. *Иновације у настави*, бр. 3, Београд: стр. 61-67 UDC 37.018.2 (M52)
5. Радовић, В. и **Маричић, С.** (2013). образовање учитеља у Србији – историјска и компаративна перспектива. *Иновације у настави*, XXVI, бр. 4, Београд: стр. 58-78 UDC 378.046.16:37(497.11) (M52)
6. **Маричић, С.** (2005). Покушај практичне примене теоријских сазнања у методици наставе природе и друштва. *Методичка пракса*, бр. 1-2, Београд: стр.71-79 UDK 37.012 (M53)

Радови у тематском зборнику

1. Vilotijevic, N., **Maricic, S.** and G. Starijas, (2016). Educationists' pedagogical and instructional work in innovating teaching. In *Teachers' education. The perspective of theory and practice*. Nowy Sacz: State higher vocational school in Nowy Sacz & Faculty of education University of Belgrade. pp. 69-78 ISBN 978-83-63196-97-4 (M14)

Радови у стручним часописима:

1. **Маричић, С.** (1998). Личност наставника и настава као узроци неуспеха ученика. *Учитель*, бр. 62, Београд: стр.31-39 UDK 37 YU ISSN 0352-2253
2. **Маричић, С.** (1999). Социјално окружење и карактеристике ученика као извори неуспеха ученика. *Учитель*, бр. 65-66, Београд: стр.54-63 UDK 37 YU ISSN 0352-2253

Радови у зборницима са међународних и националних научних скупова:

1. **Маричић, С.** (2006). Улога наставника у комуникацији са ученицима. У Зборнику радова са Међународне научне конференције „Развијање комуникационих компетенција наставника и ученика“. Јагодина: стр. 396-402 UDK 37.064.2 159.923.31-057.874 (M33)
2. Вилотијевић, Н., **Маричић, С.** и Г. Старијаш, (2016). Моделовање хеуристичке наставе природе и друштва. У Зборнику радова са међународног научног скупа „Дидактичко-методички приступи и стратегије + подршка учењу и развоју деце“. Београд: Учитељски факултет, стр. 94-101 UDK 371.3::3/5 (M33)

3. Вилотијевић, Н., **Маричић, С.** и Старијаш, Г. (2014). Улога педагога у дисеминацији иновативних модела наставе у квалитетној школи. У Зборнику радова са националног научног скупа „Идентитет професије педагог у савременом образовању“. Београд: Филозофски факултет, стр. 17-27 UDK – 371.3/371.311.4/371.12.011.3-051; 37.01 (M61)
4. **Маричић, С.** (2008). Проблеми менторства у иницијалном образовању учитеља. У Зборнику радова *Иновације у основношколском образовању*. Београд: Учитељски факултет. стр. 75-81 UDC 371.213.3 (M63)
5. **Маричић, С.** (2014). Утицај глобализације на промене у систему образовања учитеља. У Зборнику радова са научног скупа *Наука и глобализација*, књига 8, том 2/2. Пале: стр. 1407-1412 DOI 10.7251/NSFF14011407M (M63)

Лексикографске јединице у научној публикацији националног значаја:

1. **Маричић, С.** (2014). *Лексикон образовних термина* (уредник Петар Пијановић), Београд: Учитељски факултет ISBN 978-86-7849-202-0; Комбиновано одељење (320) Одељенски старешина (534) Продужени боравак (635-636) Родитељски састанак (687) Школска година (900) Школска приредба (902) (M47)

Саопштења на међународним и националним научним скуповима штампана у изводу:

1. **Маричић, С.** (2017). Наставник и/или рачунар у квалитетној школи. *Проблеми и дилеме савремене наставе у теорији и пракси* (стр. 146, р. 294). Београд: Учитељски факултет ISBN 978-86-7849-20-2 (M34)
2. Вилотијевић, Н., **Маричић, С.** и Г. Старијаш (2016). Самоевалуација као фактор развоја курикулума. *Будућност образовања и образовање за будућност* (стр. 148). Пореч: Свеучилиште у Загребу, Учитељски факултет ISBN 978-953-8115-13-4 (M 34)

Списак објављених радова после избора у звање доцента:

Радови у научним часописима:

1. **Маричић, С.** (2023). Саморефлексија као епистемолошки приступ истраживању педагошких питања на примеру студије случаја. *Иновације у настави*. Вол.36. бр. 2023/3. стр. 119-135. UDK 37.036-051 37.013:371.385-057.875 (M23)

Радови у тематском зборнику

1. Vilotijević, N., **Maričić, S.** i G. Starijaš. (2019). Self-evaluation as the factor of curriculum development in teacher education. In *The teaching and learning process organization*. Belgrade and Nowy Sacz: University of Belgrade, Teacher Education Faculty, Serbia & State University of Applied Sciences in Nowy Sacz, Poland. p. 45-61 ISBN 978-86-7849-291-4 (M14)

Радови у зборницима са међународних и националних научних скупова:

1. **Маричић, С.** и А. Вилотијевић. (2021). Комплексно вредновање студената у дигиталном окружењу. У *Наука, настава, учење у измењеном друштвеном контексту*. Ужице: Педагошки факултет. стр. 95-110. DOI 10.46793/NNU21.095M (M33)
2. **Маричић, С.** (2023). Статус учитељске професије – анализа и перспективе. У *Нови хоризонти васпитања и образовања*. Зборник радова са

Међународног научног скупа. Београд: Факултет за образовање учитеља и васпитача Универзитета у Београду. стр. 190-205. ISBN 978-86-7849-325-6 (M33)

3. **Маричић, С.** (2023). Измењена улога и квалитет рада наставника у ери дигитализације. У *У потрази за квалитетним образовањем и васпитањем: изазови и могућа решења*. Зборник радова са Националног научног скупа Сусрети педагога. Београд: Педагошко друштво Србије. стр. 129-133. ISBN 978-86-80712-49-9 (M63)

Саопштења на међународним и националним научним скуповима штампана у изводу:

1. Стошић, А и **С. Маричић** (2021). Развој уџбеничке литературе од штампане збирке песама до дигиталног уџбеника музичке културе – 150 година после оснивања прве учитељске школе у Србији. Међународни научни скуп Владо С. Милошевић *"Традиција као инспирација"*. (стр. 62, р. 63) Бања Лука: Академија умјетности Универзитета у Бањој Луци. ISBN 978-99938-27-35-1 (M34)

Са листе приложене библиографије, анализирано је пет научних радова који су објављени после избора у звање доцента, а који су из уже научне области за коју се кандидаткиња поново бира.

Маричић, С. (2023). Саморефлексија као епистемолошки приступ истраживању педагошких питања на примеру студије случаја. *Иновације у настави*. Вол.36. бр. 2023/3. стр. 119-135. UDK 37.036-051 37.013:371.385-057.875 (M23)

У раду се саморефлексија схвата као мисаона делатност током које васпитачи (професионалци у васпитању) имају могућност и тенденцију за развој нивоа самосвести о властитој пракси, њеном смислу, о оствареном учинку и развоју. У првом делу рада се разматрају епистемолошке поставке других приступа (позитивистички, антипозитивистички, конструктивистички, постмодернистички и трансформистички) на темељу којих је настао саморефлексијни приступ, а потом се тумаче и анализирају специфичности саморефлексијног приступа. Циљ рада представља тумачење саморефлексије као епистемолошког приступа на примеру студије случаја како би се теоријске поставке овог приступа јасније поставиле и боље разумеле. Наведени случај је коришћен као парадигматски случај у којем се саморефлексија посебно истиче као епистемолошки приступ истраживања педагошких питања, па је начињен покушај да се као такав искористи како би се конструисао ваљан пример. У закључном делу рада су наведени закључци добијени теоријском анализом и студијом случаја, али су и формулисани аспекти васпитног деловања који би применом овог приступа могли бити унапређени – иницијално теоријско и практично образовање васпитача, стручно усавршавање и истраживање, као и компетенције професора који образују будуће професионалце у васпитању.

Vilotijević, N., **Maričić, S.** i G. Starijaš. (2019). Self-evaluation as the factor of curriculum development in teacher education. In *The teaching and learning process organization*. Belgrade and Nowy Sacz: University of Belgrade, Teacher Education Faculty, Serbia & State University of Applied Sciences in Nowy Sacz, Poland. p. 45-61 ISBN 978-86-7849-291-4 (M14)

У овом раду се повезује појам самоевалуације за квалитетну школу и теорију избора, подразумевајући да сваки учесник васпитно-образовног процеса преузме одговорност за исходе свог учења. Квалитет се у потпуности повезује са самоевалуацијом, јер је то средство и механизам усмерен побољшању културе квалитета, да би је у исто време и стварао. Истиче се да се самоевалуацијом развија потреба свих учесника за унапређивањем свог рада, а у исто време, резултати самоевалуације покрећу на промену и развој курикулума. Полазећи од ових теоријских поставки, спроведено је емпиријско истраживање којим су утврђене самоевалуацијске процене 127 студената 3. и 4. године студената Учитељског факултета о значењу и користи проучавања подручја предвиђених основним академским курикулумом за образовање учитеља на београдском универзитету. Студијом су узета у обзир два нивоа процене – 1) о примерености садржаја програму образовања учитеља за иновативну школу и 2) о њиховој користи за будућу професију и рад у струци. Истраживање је темељено на дескриптивно-аналитичкој методи и аналитичко-критичкој методи теоријске анализе. У истраживању су коришћене технике анкетирања и скале процена. За статистичку обраду података коришћена је дескриптивна анализа, а за независне варијабле направљен је т-тест, једносмерна анализа варијансе и корелацијска анализа. Након квантитативне и квалитативне анализе сачињени су конкретни предлози за развој и унапређење курикулума образовања учитеља. Представљено истраживање један је од модела примене самоевалуације у развоју курикулума.

Маричић, С. и А. Вилотијевић. (2021). Комплексно вредновање студената у дигиталном окружењу. У *Наука, настава, учење у измењеном друштвеном контексту*. Ужице: Педагошки факултет. стр. 95-110. DOI 10.46793/NNU21.095M (М33)

У уводном делу рада анализира се појава нове дигиталне генерације студената коју карактерише слобода, брзина и флексибилност, оптимизам, тимска и глобална оријентисаност, рационалност, изузетна радозналост, вођење паралелних процеса, уживање у тренутним задовољствима и тежња умрежавању. У складу са наведеним, циљ овог истраживања било је утврђивање предности и ограничења комплексног вредновања у дигиталном окружењу. Извршена је теоријска анализа предности и недостатака примене рачунара у комплексном вредновању, уз посебан осврт на специфичне аспекте (објективност, индивидуализованост, поузданост, вредновање резултата, процеса и примене знања). Истражени су ставови студената завршних година Учитељског факултета Универзитета у Београду. Уочена је појава аперсонализације образовања и истакнуте су предности и ограничења примене вредновања у дигиталном окружењу. Сачињене су педагошке препоруке усмерене на: 1. критеријуме које технологија треба да испуни да би постала подршка комплексном вредновању; 2. развој дигитално компетентног наставника, који је оспособљен за педагошку употребу технологија.

Маричић, С. (2023). Статус учитељске професије – анализа и перспективе. У *Нови хоризонти васпитања и образовања*. Зборник радова са Међународног научног скупа. Београд: Факултет за образовање учитеља и васпитача Универзитета у Београду. стр. 190-205. ISBN 978-86-7849-325-6 (М33)

У раду *Статус учитељске професије – анализа и перспективе* разматра се питање да ли је учитељска професија у кризи? Наводе се аргументи да све мање успешних ученика уписује учитељске факултете, статус учитеља губи друштвену и моралну вредност, а пред учитеље се постављају све већи захтеви, очекивања и одговорности. У потрази за одговором на

постављено питање, циљ овог рада био је извршити компаративну анализу статуса учитељске професије (ISCED1 ниво) у земљама Западног Балкана (Србија, Црна Гора, Босна и Херцеговина и Северна Македонија). За категорије компаративне анализе узета су у обзир три критеријума: вредновање учитеља, могућност напредовања у професији и углед учитељске професије. Као извори за прикупљање података коришћена је национална законска регулатива из ове области и подаци из базе Европске агенције за образовање и културу (<https://www.easea.ec.europa.eu>). Анализом је утврђено да је у наведеним земљама прописом утврђена обавеза вредновања учитеља, претежно с циљем унапређења рада и напредовања у професији. Ниво прихода учитеља указује на веома низак материјални статус ове професије у свим анализираним земљама. Уочава се оптерећеност учитеља високим и дугорочним захтевима надлежних тела. У закључку се износе препоруке за унапређење (преиспитати систем вредновања и напредовања, унапредити социјалне компетенције учитеља и пружити већу аутономију учитељима у појединим аспектима).

Маричић, С. (2023). *Измењена улога и квалитет рада наставника у ери дигитализације. У У потрази за квалитетним образовањем и васпитањем: изазови и могућа решења.* Зборник радова са Националног научног скупа Сусрети педагога. Београд: Педагошко друштво Србије. стр. 129-133. ISBN 978-86-80712-49-9 (M63)

У овом раду је приказана генерација која је рођена, одраста и сазрева у дигиталном окружењу, па сходно томе дигитализацију не доживљава као нову технологију, већ као природно окружење, свакодневицу и зону комфора. За њих излазак у офлајн окружење често ствара узнемиравајући, несхваћен и ограничавајући осећај. Како је дигитализација из корена променила образовно окружење, да би наставници били успешни у новој улози васпитно-образовне размене, истиче се да је неопходно да идентификују, разумеју и искористе све промене које је дигитализација унела у образовно окружење. Циљ рада је био приказати и анализирати изабрана истраживања која се баве новом улогом наставника у савременом контексту. Анализом су издвојени и образложени заједнички налази истраживања с обзиром на следеће аспекте анализе: 1) утицај дигиталне технологије на саме наставнике, 2) трансформација наставних метода и 3) вредновање у дигиталном окружењу. У закључку се износе предлози за подршку наставницима у креирању подстицајне средине за учење и развој ученика.

2. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

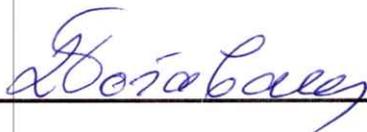
На основу увида у достављену документацију Комисија констатује да кандидаткиња доц. др Софија Маричић испуњава услове расписаног конкурса. Укупно је објавила 6 библиографских јединица, од тога је један рад објављен у научним часопису категорије M23, један рад у тематском зборнику међународног значаја у категорији M14. Поред тога, кандидаткиња је објавила 2 рада у зборницима са међународних и националних научних скупова у категорији M33 и један рад у категорији M63 и саопштење објављено у књизи резимеа са научног скупа у категорији M34. Темељно приступа проблемима које проучава, а радови које објављује представљају значајан допринос развоју научне области којом се бави. Наставу реализује квалитетно, што потврђују и оцене добијене у студентској евалуацији (просечна оцена 4,84).

С обзиром на то да доц. др Софија Маричић има испуњене обавезне и изборне услове за звање у које се бира, стекла је научни степен доктора педагошких наука, има објављене научне радове, искуство у раду на факултету на предметима из уже научне области за коју се бира у звање, при чему је њен педагошки рад вреднован високим оценама од стране студената, и испуњава и изборне услове (рецензент научних часописа, учесник међународног стручног пројекта, реализатор програма стручног усавршавања наставника, члан програмских одбора међународних научних скупова, члан Централне радне групе за формирање Предлога програма наставе и учења и сл.), Комисија предлаже Декану и Изборном већу Факултета за образовање учитеља и васпитача да се доц. др Софија Маричић поново изабере у звање доцента за ужу научну област *Педагогија*, са пуним радним временом.

У Београду, 1. 12. 2023. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

1. Проф. др Драгана Богавац, редовни професор Факултета за образовање учитеља и васпитача у Београду, председник

2. Проф. др Ивица Радовановић, редовни професор Факултета за образовање учитеља и васпитача у Београду, члан

3. Проф. др Александар Тадић, редовни професор Филозофског факултета у Београду, члан